

ДЕТСКА РАДОСТЪ

припнала къмъ него, хвърлила се на шията му и заплакала. Царьтъ и всички, що били тамъ, се зачудили. Но царската дъщеря завела момъка при царя и рекла:

— Царю честити, този е най-малкиятъ ти синъ. Той намъри златното птиче. Баща ми нему ме даде. Когато си идѣхме, намърихме по-голѣмитѣ ти синове, които бѣха отворили гостоприемница. Поканихме ги да си дойдатъ заедно съ насъ. Тѣ тръгнаха. Но по-пѣтя влѣзоха въ нашата кола, извлѣкоха най-

малкиятъ ти синъ и го вързаха о едно дърво въ гората. А мене заплашиха, че ще ме убиятъ, ако обада, що съмъ видѣла.

Царьтъ изслушалъ всичко. Много се ядосалъ и пропѣдилъ далечъ двамата си синове. Той благословилъ малкия си синъ, оженилъ го за царската дъщеря и му далъ половината царство. А когато умрѣлъ, оставилъ му и другата половина.

Младиятъ царъ съ хубавата царица царували дълги години. И народътъ въ царството билъ доволенъ и честитъ.

ЛѢТОТО СЕ ПРОЩАВА

Съ кждри слънчеви отъ злато
веселото ясно лѣто,

днесъ преди да си заmine,
влѣзе въ нашата градина.

Тръгна тихо и полека
изъ градинската пѣтека.

Тжно цвѣтъ следъ цвѣтъ погали
карамфили прецвѣтъли.

Съ розитѣ се разговори,
сетни пѣпчици разтвори.

Бѣли, розови и сини,
нѣжни кичести върбини,

въ мигъ отвориха очички
и усмигнаха се всички.

До стобора се наведе
и цѣлуна слънчогледа.

После мина край рѣката,
цѣла я залѣ съ позлата.

И, преди да си заmine,
спрѣ предъ синитѣ капини,

да цѣлуне цвѣтче бѣло
срѣдъ тревата разцвѣтѣло.

Ст. Цанкова-Стойнова.